

РЕШЕНИЕ

№ 2727

гр. София, 24.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2580** по описа за **2024** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Началник група ОПП-СДВР срещу РЕШЕНИЕ от 11.12.2023г. по нахд №6247 по описа по СРС за 2023г., с което е отменено наказателно постановление /НП/ №22-4332-029151 от 17.12.2023г. на Началник група в отдел „Пътна полиция /ПП/ към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на Ц. Г. Г. за нарушение на чл.175, ал.3 пр.1-во от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ му е наложена глоба от 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца. С решението също СДВР е осъдена да заплати на Ц. Г. и разноските по делото в размер на 1000лв. адвокатския хонорар.

Касаторът моли да се уважи жалбата му като се отмени решението на СРС и вместо него се постанови друго, с което да потвърди НП. Излага доводи за несъгласие с извода на СРС, че деянието не е осъществено от субективна страна. Подчертава се, че съгласно чл.18б, ал.1 от Наредба №I-45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно прекратяване и възстановяване на регистрацията на МПС и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни регистрираните ППП- по т.10 се прекратява служебно регистрацията при неизпълнение на задължението на новия собственик да регистрира МПС като в този

случай наредбата не регламентира съобщаване на служебно прекратената регистрация. Взира се, че в тази хипотеза незнанието на закона не оправдава наказаното лице да е запознато с нормата на чл.143, ал.15 от ЗДвП, съгласно която ако не изпълни задължението си за нова регистрация- служебно му се прекратява същата. С оглед това – знанието се предполага и не се изисква изрично да се установи дали е можел или не да знае. По изложените съображения се моли да се уважи жалбата. Прави се възражение при неуважаване на жалбата по разноските на ответника.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът Ц. Г. не се представлява, но по съображения в писмена молба от адв.В. Т. поддържа изложеното становище в писмения отговор, с който оспорва жалбата. Претендира разноси от 1000лв. за адвокатски хонорар, платени за защита в касационното производство.

Прокурорът от СГП предлага да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

По съществото си касационната жалба е неоснователна като за да достигне до изложения извод, съставът съобрази следното:

С НП е наложена глоба и лишаване от право на Г. за нарушение на чл.175, ал.3 пр.1-во от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за това, че на 18.12.2022г. около 9,23ч. е установено, че Г. управлява МПС с [рег.номер на МПС] /собственост на Ж. П./ с прекратена служебно регистрация.

За да постанови отмяната на НП, решаващите изводи на СРС са, че нарушението на чл.175, ал.3 от ЗДвП не е осъществено от субективна страната. Нарушителят не е знаел за служебно прекратената регистрация, поради което след като няма знание, че управлява МПС с прекратена регистрация, то същият не може да осъществи от субективна страна нарушението.

Касационният състав напълно споделя изводите на въззивния съд. Не е спорно, че чл.186, ал.1 от Наредба №I-45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно прекратяване и възстановяване на регистрацията на МПС и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни регистрираните ППП- регламентира в т.10 прекратяването служебно на регистрацията на МПС при неизпълнение на задължението на новия собственик да регистрира същото в 2-месечен срок от покупката. Не е спорно, че по наредбата това прекратяване не се съобщава, за разлика от други уредени случаи, но изложеното не може да доведе до извода, че законодателят с наредбата е въвел презумпция за знание на посоченото обстоятелство не само при новия собственик, но и при всяко трето лице, ползвало МПС. Това е така, защото дори да е презумпция същата трябва изрично като изключение да е разписана, а не да се предполага и извежда от хипотезите на прекратяване, за които се изисква съобщаване до собственика. Дори да е разписана надлежно такава възможност –тя не може да е елемент от фактическия състав на нарушението, игнориращ субективната страна на деянието. Същата видно

от чл.6 от ЗАНН изисква безспорно деецът да е наясно с това, че регистрацията е прекратена. Предположението за това означава, че деянието не е съставомерно- така, както е приел СРС.

Следва да се има предвид, че по въпроса за тълкуването на чл.175, ал.3 от ЗДвП има задължително Тълкувателно постановление №2 от 05.04.2023г. по тълк. д. № 3/2022 г., ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС, с което е прието, че не се наказва с предвиденото в чл.175, ал.3 от ЗДвП административно наказание водач, който управлява МПС, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл.143, ал. 10 от ЗДвП, без за това да е уведомен собственикът на МПС. Настоящата хипотеза е именно посочената като не е спорно, че собственикът Ж. П. не е уведомен, поради което и не следва да се налага глоба на лицето Г., на когото е предоставена за ползване колата. В действителност, както се сочи в ТП уведомяването не е част от фактическия състав на служебно прекратената регистрация, но има пряко отношение към субективния елемент, когато се наказва не собственика, а позвателя. С оглед изложеното доводите на касатора дължен ли е бил или не водачът да знае за служебно прекратената регистрация – са несъстоятелни.

С оглед изхода от спора - в полза на ответника трябва се присъждат и разноски на основание чл.63д от ЗАНН, направени в производството пред тази съдебна инстанция. По отношение на такова искане е направено възражение за прекомерност на заплатеното адв. възнаграждение от 1000лв.. Същото е в минимален размер по Наредба 1/2004г. , ако се съобрази, че има 2 санкции. За лишаването от право да управлява МПС, видно от чл.18, ал.4 хоноратът е 500лв., а за глобата ал.1 препраща към чл.7, ал.2 и съгласно т.2 е 500лв.. Съдът намира, че подобно разделяне на наказания, които се налагат кумулативно и не изисква определена защита, е необосновано. От друга страна съгласно решение от 25.01.2024г. по дело С-438/22г. на СЕС съдът може да присъди и хонорар под минимума. Касационният състав намира, че справедливия размер на възнаграждението е именно 500лв., поради което такива разноски следва да присъдят.

Следователно на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК във вр.с чл.63в, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 11.12.2023г. по нахд №6247 по описа но СРС за 2023г., с което е отменено наказателно постановление /НП/ №22-4332-029151 от 17.12.2023г. на Началник група в отдел „Пътна полиция /ПП/ към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на Ц. Г. Г. за нарушение на чл.175, ал.3 пр.1-во от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ му е наложена глоба от 200лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, както и е осъден ответника за 1000лв. разноски.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Ц. Г. Г. [ЕГН] от [населено място] -500лв. разноски пред касационната инстанция за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: 1.

2.